

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

6.Bf.241/2021/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. november 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A halált okozó testi sértés büntette miatt Terhelt1 vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2021. június 1. napján kihirdetett 6.B.5/2021/18. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az előkészítő ülés határnapja 2021. június 01., továbbá a vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám1.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 6.000 (azaz hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2021. június 1. napján kihirdetett 6.B.5/2021/18. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés II. fordulata]. Ezért 3 év 8 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőben a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabása érdekében fellebbezett. A vádlott enyhítésért, a védő enyhébb büntetés kiszabása és a bűnügyi költség részbeni elengedése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a kiszabott szabadságvesztés büntetés

súlyosítására tett indítványt. Álláspontja szerint a törvényszék túlzóan enyhe joghátrányt alkalmazott a vádlottal szemben, mert tényleges súlyuktól eltérően értékelte a büntetéskiszabási körülményeket. Kifejtette, hogy a vádlott a nyomozás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, a büntetőjogi felelősségét csupán az előkészítő ülésen ismerte el a mértékes ügyészi indítvány ismeretében. Az tehát, hogy a vád tárgyát képező, a terhelti beismeréstől függetlenül bizonyítható bűncselekmény elkövetését a vádlott az előkészítő ülésen beismerte, csak rendkívül csekély súllyal vehető figyelembe enyhítő körülményként. Érvelése szerint mindehhez olyan, nagyobb számú és nyomatékú súlyosító körülmények kapcsolódnak, amelyek a mértékes indítvány szerinti tartamú (4 év 6 hónap) börtönbüntetés kiszabását indokolják.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.430/2021/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Rámutatott arra, hogy jelen ügyben a felülvizsgálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék eljárása perrendszerű volt, az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. A vádlottat az előkészítő ülés mibenlétéről megfelelően kioktatta, majd kihallgatta. A vádlott megfelelő kioktatást követően a vádiratban foglaltak szerint beismerte bűnösségét és a tárgyaláshoz való jogáról is lemondott. A bűnösséget beismerő nyilatkozatát a bíróság törvényesen fogadta el. Kiemelte, hogy az ítéleti tényállás megalapozottsága nem vizsgálható. A vádlott bűnösségére levont elsőbírói következtetés helyes, cselekményének minősítés törvényes. A törvényszék az indokolási kötelezettségének is megfelelő mértékben eleget tett. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az eljáró törvényszék feltárta, azonban azokat nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte. Álláspontja szerint tévedett az elsőbíróság a tekintetben, hogy a büntetési tétel középértéktől eleve lefelé eltérő, ún. mértékes ügyészi indítványnál rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki a bűnösségét az előkészítő ülésen beismerő vádlottal szemben. A törvényszék túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. Utalt arra is, hogy az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései törvényesek. Rámutatott arra is, hogy a bűnügyi költség összege a bűncselekmény tárgyi súlyához képest nem tekinthető aránytalanul nagyknak, így részbeni elengedése nem indokolt. Észlelte, hogy az előkészítő ülés napját tévesen jelölte meg az eljáró törvényszék, így annak helyesbítésére, valamint a vádlott személyazonosító okmányszámának rögzítésére tett indítványt. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, az előkészítő ülés határnapját és a vádlott személyes adatait pontosítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[5] A védő is előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását. Álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében a vádlott súlyosan leromlott egészségi állapotát nagyobb súllyal kell és lehet figyelembe venni, továbbá nagyobb nyomatékkal kell figyelembe venni a vádlott őszinte megbánását, valamint a mára már több mint két évre emelkedett időmúlást. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben enyhébb büntetést szabjon ki, egyben az ügyészi fellebbezést utasítsa el.

[6] A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését és annak írásbeli indokolásában, valamint az ügyészi átiratra tett észrevételében kifejtetteket változatlanul fenntartotta, és a büntetés enyhítésére, egyben az ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt.

[7] A vádlott az utolsó szó jogán ősziinte megbánását hangsúlyozta, érdemben a fellebbezését fenntartva csatlakozott a védőjéhez.

[8] Az ügyész, a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a cselekmény minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Ugyanakkor a másodfokú bíróság a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a tényállás személyi részét lényegében a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja alapján azzal egészíti ki, hogy: „A vádlott 2021 szeptembere óta a Kft.1. alkalmazásában áll segédmunkásként, havi nettó jövedelme 150.000,-Ft.” E kiegészítéssel a tényállás személyi része is teljes, az ítélet felülbírálatra alkalmas.

[9] A fellebbviteli bíróság a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 508. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. Fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[11] A vádlott az előkészítő ülésen a törvényszék által teljeskörűen fogatosított törvényes figyelmeztetéseket követően elismerte bűnösségét a váddal egyezően, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Az elsőfokú tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. A törvényszék a végzés meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[12] A törvényszék a vádirati tényállással azonosan az ítélet [9]-[15] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően, törvényesen minősítette a vádlott testi épség elleni bűncselekményét. A törvényszék a Kúria 3/2013. számú jogegységi határozata szerinti helyes indokok mentén fejtette ki, hogy a vádlott szándéka csupán testi sérülés okozására és nem a sértett életének kioltására terjedt ki. A bizonyítékok értékelése a Be. 562. § (2) bekezdésében foglaltak alapján hiányzik az ítéletből.

[13] Sem a súlyosításra irányuló ügyészi, sem az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

[14] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait helytállóan tárta fel és rögzítette az ítélet [33]-[41] bekezdésében. A fellebbviteli bíróság nem osztotta sem az ügyészség, sem a védelem azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte a bűnösségi körülményeket.

[15] E körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelve nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy foglalt állást, hogy a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez szükséges és indokolt, egyben elégséges is a Btk. 36. §-a szerinti, a büntetés középértékétől és egyben a mértékes ügyészi indítványtól kedvező irányban eltérő, határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása. A tettét megbánó, egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodó, rossz egészségügyi és mentális állapotban lévő vádlott esetében – arra is figyelemmel, hogy a kórházi vizsgálatok elmaradása is közvetett okozati összefüggésben állt a sértett halálával - nem tévedett tehát az elsőbíróság, amikor a vádlottal szemben a rendelkező részben írt 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztést szabta ki. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a kiszabott büntetés tartama méltányos, igazodik a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához, valamint az elbírált bűncselekmény tényleges tárgyi súlyához, és nem is merült fel olyan, eddig értékelési körbe nem vont nyomatékos súlyosító vagy enyhítő körülmény, amelyre alapítottna a vádlott büntetése tovább súlyosítható vagy enyhíthető lenne, ezért az ezt célzó ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[16] A törvényszék - helyesen – a vádlottat a szabadságvesztéssel arányos tartamban a közügyek gyakorlásától is eltiltotta, mert cselekményével annak gyakorlására méltatlanná vált. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezések is törvényesek. A bűnügyi költség megfizetése alóli részbeni mentesítésre a Be. 574. § (5) bekezdése alapján akkor kerülhet sor, ha a bűnügyi költség összege a bűncselekmény tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy. Az iratok alapján megállapítható, hogy az eljárás során keletkezett bűnügyi költség védői díjakból, igazságügyi szakértői díjakból, valamint az elhunyt sértett boncolása és elszállíttatása kapcsán felmerült díjakból tevődik össze. A fellebbviteli bíróság osztja a

fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a bűnügyi költség összege a bűncselekmény törvényi fenyegetettségéhez és konkrét tárgyi súlyához képest aránytalanul magasnak nem tekinthető, az valamennyi tételét tekintve indokoltan merült fel, így a vádlottat terhelő bűnügyi költség részbeni elengedésére a fellebbviteli bíróság nem látott törvényes lehetőséget.

[17] Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés megfelelően szolgálják a vádlott tekintetében a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[18] A másodfokú bíróság lényegében a Be. 453. § (1) bekezdése alapján - a fellebbviteli főügyészség indítványával egyetértve - az előkészítő ülés hatánapját 2021. június 1. napjára helyesbítette, míg a vádlott személyes adatait annyiban pontosította, hogy a vádlottnak a közhiteles nyilvántartás szerint időközben elkészült érvényes személyazonosító okmány száma: szám1.

[19] A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság érdemben – helyes indokai alapján – teljes körűen helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a vádlottat kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védői díjként felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[21] A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 605. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2021. november 17.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 6.B.5/2021/18. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 6.Bf.241/2021/8. számú végzése folytán 2021. november 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2021. november 17.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke

..